

РЕШЕНИЕ

№ 2769

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11779** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №Ж- 594/04.08.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено производството по жалба срещу [фирма].

Според жалбата решението е незаконосъобразно и необосновано. Твърди се, че след смяната на електромера на ферма „Ч.“ на 07.12.2020г., в [населено място], обл. С. от служители на Ч. започва да се наблюдава изключително висок разход на електроенергия. Сумите за месеците преди смяната, които също са студени са значително по-малки, но административният орган не е взел предвид тези обстоятелства.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. Ш., която поддържа жалбата, претендира присъждане на направените разноски в размер на 920 лева за държавна такса, вещо лице и адвокатско възнаграждение. Постъпила са писмени бележки.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР, Комисията/ се представлява от юрк. М., оспорва жалбата, представя писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - [фирма] не изпраща представител, не взема становище.

Софийска градска прокуратура не взема участие по делото.

Административен съд София - град, III АО, 11 с-в след като обсъди доводите на

страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В КЕВР е постъпила жалба от управителя на [фирма], който възразява срещу дължимите суми за електрическа енергия за периода 22.12.2020г. до 24.03.2021г. на ферма „Ч.“, намираща се в [населено място], обл. С.. Отбелязва, че въпреки шестте дни от посочения период, в който фермата е била с прекъснато снабдяване, никога не е имало такъв голям разход на електрическа енергия. Жалбата е изпратена на [фирма], което е изразило становище, че електрическата енергия се измерва посредством СТИ с фабр. №4042473, чиято последваща проверка изтича през м. юни 2024г. Поради лоши метеорологични условия – сняг, непочистени пътища и преспи, до СТИ не е бил осигурен достъп за извършване на реален отчет на 22.01.2021г. и на 24.03.2021г. На 22.02.2021г. от СТИ са отчетени следните показания 205 110 kWh по ДТ и 95 511 kWh по НТ. Поради липса на достъп за извършване на отчет през предходния месец не е начислена консумирана електрическа енергия, поради което реално консумираната и отчетената енергия е за период от два месеца – от 22.12.2020г. до 22.02.2021г. Идентична е и ситуацията при извършения отчет на 24.04.2021г., като реално е отчетено консумираното количество електрическа енергия за периода от 22.02.2021г. до 24.04.2021г. На 23.04.2021г. по искане на управителя на [фирма] служители на електроразпределителното дружество са посетили адреса и са извършили проверка на СТИ, като са установили правилна схема на свързване, СТИ няма самоход. Отчетени са показания и е съставен констативен протокол. Отчетените при проверката показания са нарастващи, спрямо показанията от предходния регулярен отчет. Дружеството е уведомило жалбоподателя, че на основание чл.38ж от Закона за енергетиката клиентът има право да поиска извършване на метрологична експертиза на СТИ от Българския институт по метрология, като разходите са за сметка на оператора на електроразпределителната мрежа, в случай, че експертизата докаже неизправност на СТИ.

С оспореното решение след извършената проверка по жалбата КЕВР на основание чл.147, ал.1 от Наредба №3 прекратява административното производство, образувано по жалбата срещу [фирма].

По делото е прието заключение на ССчЕза, която е извършила проверка върху представени от жалбоподателя фактури за електроенергия и е дала отговор, че средномесечното количество на изразходваната електрическа енергия от ферма [фирма] за периода 08.12.2020г. – 18.05.2021г. след смяната на електромера на 08.12.2020г. е 7 079 Квч. Месец декември обхваща период за около половин месец, реално отчетените показания 35 397 Квч обхващат период от 5 календарни месеца. Преди смяната на електромера за периода м.12.2019г. до м. 05.2020г. средномесечното потребление е било 4 790квч.

След 18.05.2021г. според вещото лице е монтиран нов електромер, като средномесечното потребление за периода 18.05.2021г. – 21.02.2022г., след поставянето на нов (втори нов) електромер е от 3 658квч. Видно от фактурата, издадена на 31.03.2022г. потреблението е 3 364квч.

При така установените факти, Административен съд София – град, III-то АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежни страни – адресати на оспорения акт и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт, като по същество е основателна.

Оспореното решение е прието от компетентен орган, не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила при разглеждането на жалбата, подадена от [фирма], правилно е приложен материалният закон.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Съгласно чл. 201, ал. 1, т. 3 от ЗЕ - КЕВР прилага мерките по ал. 2, когато установи, че контролираните по този закон лица, са извършили или извършват действия, с които нарушават условията за извършване на лицензионната дейност. В съответствие с чл. 201, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗЕ, КЕВР налага принудителни административни мерки, като разпорежда писмено - преустановяване извършването на определени действия или за задължително предприемане на такива действия в определен срок. Съгласно чл. 204 от АПК доколкото в тази глава не са предвидени особени правила, прилагат се съответните разпоредби на АПК.

В случая е извършена проверка по реда на чл.59 от Общите условия на [фирма], като е установена правилна схема на свързване, а СТИ няма самоход. Видно от констативен протокол на лист 47 от делото електромерът е сменен на 08.12.2020г., като представител на потребителя го е подписал, т.е. смяната е станала в негово присъствие. Е. дружество след подаване на жалбата е спазило чл.55, ал.2 от ОУ, като е уведомило жалбоподателя за становището си по подадената жалба – отчетените стойности са за два месеца, съответно на 22.02.2021г. и на 24.04.2021г. По реда на чл.58, ал.1 е съставен констативен протокол, находящ се на лист 48 от делото за извършената проверка на 23.04.21г..

Е. дружество е уведомило жалбоподателя за правото на основание чл.38ж от ЗЕ да поиска извършване на метрологична експертиза на СТИ от БИМ. Това е основният аргумент в оспореното решение за прекратяване на административното производство, който изрично е изтъкнат от юрисконсулт М. в съдебно заседание в становището по същество на спора, а именно, че жалбоподателят е следвало да упражни това си право. В решението не е обсъдено, но в жалбата се твърди (на лист 7 от делото) че по желание на г-н И. – управител на [фирма] и съгласно чл.38ж от ЗЕ е извършена метрологична експертиза на СТИ от БИМ, която излиза със становище, че „електромерът съответства на метрологичните и технически характеристики“. Тази експертиза не е приложена от жалбоподателя, липсва и по административната преписка, поради което не следва да бъде обсъждана от съда. КЕВР обаче стриктно е изпълнила разпоредбите на чл.142 и сл. от Наредба №3 при разглеждане на жалбата, като е обсъдила всички представени и до този момент в хода на административното производство доказателства.

Комисията има задължение да извършва контрол върху съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, съгласно чл.76 от Закона за енергетиката. Част от Лицензия №Л-135-07 от 13.08.2004г. на [фирма] са и Общите условия на дружеството, а нарушение на тези общи условия не се констатира от административния орган и от съда. Извършени са съответните проверки и отклонение от нормите за процесното СТИ не е констатирано. Разликата в потреблението преди 07.12.2020г. и след поставяне на електромер №4042473 не представлява доказателство, че същият е бил неизправен, а електроразпределителното

дружество е нарушило лицензията си, поради което решението на КЕВР е обосновано и законосъобразно. В случай, че [фирма] счита, че е претърпяло вреди в резултат на монтиране на неизправен електромер, следва да търси обезщетение по общия исков ред, като съответно докаже тези вреди по надлежен начин. На ответника при този изход на делото се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл. 24 от НЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София – град, III АО, 11 с-в

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение №Ж- 594/04.08.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено производството по жалба срещу [фирма].

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размера на 100 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: